

Yngvild Nergaard

Hjem, kjære hjem

Maleri.

15.03. - 13.04.2003

Billedkunstner Yngvild Nergaard maler bilder som på konkret og surrealistisk vis utforsker vår ide om «hjemmet» og det «hjemlige». Erindringsbilder eller fantasi? Begge deler. Nergaards billedverden er et eksempel på kunstens evne til å gjøre det umiddelbart usynlige eller tilsynelatende ubetydelige, synlig. Hun arbeider figurativt, men hennes malerier er formet ut fra kunstnerens egne regler for representasjon. Med et særegent formspråk bygger Nergaard opp sine bilder etter strenge formale kriterier. Mye av den innholdsmessige uttrykkskraften næres av en tvetydighet hvor fargevalg, rom, flate og utpenslede former står i et spenningsfylt forhold til hverandre. I Yngvild Nergaards malerier møter vi en nærmest «deadpan» bruk av hjemlige symboler, ofte i forunderlige og humoristiske sammenstillinger. En fornemmelse av at vår ide om hjemmet/huset er ladet med forventninger og drømmer er fremtredende. I så måte fremstår Nergaards billedverden med en poetisk tvetydighet. For her dreier det seg ikke bare om å gi fornyet liv til noe hun har sett, men like mye å billedliggjøre en sinnstilstand som er utløst av det sette.

«Hjemmet» som arena for kunstnerisk undersøkelse har lange tradisjoner i vestens kunsthistorie. I et samtidskunst perspektiv får temaet nytt innhold og ikke minst ny politisk kraft på 1960-tallet. To retninger markerer seg på dette tidspunktet, og begge som en reaksjon på modernis mens strenge krav til form fremfor innhold i kunsten; gjennom feministisk kunst belyses «hjemmet» som arena for kulturskapte og mildt sagt hemmende kjønnsrollemønstre, og med Popkunsten fremtrer «hjemmet» som et av populærkulturens ikoner. Kanskje som en reaksjon på 70 og 80-talls kunstens opptatthet av de store spørsmål, ser vi i dag en renessanse for det mer «hjemlige» som tema for kunsten. Den amerikanske kunsteoretikeren Christopher Reed snakker i denne forbindelse om hva han karakteriserer som en «domestication of art» i den internasjonale samtidskunsten. Dette har gitt seg utslag i en kunst som på mange måter kan oppfattes som romantisk i sin dyrking av dagliglivets små og store dramaer. Med viktige referanser tilbake til både feministisk kunstteori og popkunstens estetiske prosjekt, er Yngvild Nergaards nostalgiske erindringsbilder et eksempel på denne nye retningen innenfor samtidskunsten.

Oslo, mars 2003
Cathrine Lorange